

1986 No.15

**AFKONDIGINGSBLAD
VAN
ARUBA**

KONINKLIJK BESLUIT van 28 december 1985, no.2, houdende aanpassingen van het Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit in verband met het verkrijgen van de hoedanigheid van land in het Koninkrijk door Aruba.

Uitgegeven, 21 juli 1986

De minister van Justitie,

E.J.Vos

Besluit van 15 mei 1986 tot afkondiging in het Afkondigingsblad van het Besluit van 28 december 1985, no 2, houdende aanpassingen van het Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit in verband met het verkrijgen van de hoedanigheid van land in het Koninkrijk door Aruba.

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR van Aruba,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand besluit:

Besluit van 28 december 1985, no.2, houdende aanpassingen van het Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit in verband met het verkrijgen van de hoedanigheid van land in het Koninkrijk door Aruba.

Heeft de opneming daarvan in het Afkondigingsblad bevolen.

Gedaan te Oranjestad, 15 mei 1986.

F.B.Tromp

Wij, Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister voor Nederlands-Antilliaanse
Zaken, mede namens Onze Minister van Justitie, van 29 november
1985, nr. 11574,

Overwegende, dat het in verband met het verkrijgen van de
hoedanigheid van land in het Koninkrijk door Aruba noodzakelijk
is voorschriften vast te stellen met het oog op de toepassing
van het Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit (P.B. 1983,
84) op buitenlandse verzoeken om uitlevering van personen die
in de Nederlandse Antillen of in Aruba worden aangetroffen;

Gelet op artikel 3, eerste lid onder h, van het Statuut voor
het Koninkrijk der Nederlanden (Stb.1985,453);

Gelet op artikel 48, derde lid van de Samenwerkingsregeling
Nederlandse Antillen en Aruba (P.B.1985, 88;A.B. 1985,28);

De Raad van State van het Koninkrijk gehoord (advies van 20
december 1985, nr.WO3.85.0649/08.5.52);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie, a.i.,
mede namens onze Minister voor Nederlands-Antilliaanse Zaken,
van 23 december 1985, nr. 583/685;

De bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht ge-
nomen zijnde;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Artikel I

Het Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit (P.B.1983, 84),
nader te noemen: het besluit, is van toepassing op de behande-
ling van buitenlandse verzoeken om uitlevering van personen die
worden aangetroffen in de Nederlandse Antillen of in Aruba.

Artikel II

Waar in het besluit wordt gesproken van:

- a. de Nederlandse Antillen, wordt daaronder Aruba begrepen;
- b. Nederlands-Antilliaanse recht of strafrecht, de Nederlands-Antilliaanse wetgeving of de Nederlands-Antilliaanse rechtsorde, wordt daaronder verstaan het voor de Nederlandse Antillen en Aruba bij eenvormige landsverordening geregelde materiële strafrecht en de door dit recht beheerste rechtsorde;
- c. het Hof van Justitie, wordt daaronder verstaan het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba;
- d. de Gouverneur, wordt daaronder verstaan de Gouverneur van het land waar de opgeëiste persoon wordt of is aangetroffen. Voor de toepassing van artikel 21 van het besluit wordt daaronder verstaan de Gouverneur van het land waar de vreemdeling zich bevindt;
- e. de procureur-generaal, wordt daaronder verstaan de procureur-generaal van het land waar de opgeëiste persoon is aangetroffen. Voor de toepassing van de artikelen 13 en 17 van het besluit wordt daaronder verstaan de procureur-generaal met de behandeling van de zaak belast;
- f. Nederlands-Antilliaanse ambtenaren, worden daaronder Arubaanse ambtenaren begrepen.

Artikel III

Artikel 9 van het besluit komt te luiden:

Artikel 9

1. In afwachting van de aanvraag tot uitlevering kan de vreemdeling wiens uitlevering kan worden aangevraagd op last van de procureur-generaal en op de eilanden Bonaire, Sint Maarten, Sint Eustätius en Saba ook op last van de gezaghebber voorlopig worden aangehouden op aanvraag van de macht in de verzoekende staat tot voorlopige aanhouding bevoegd en als zodanig in het verdrag aangewezen. De op en bij de aangehoudene zijnde goederen mogen in beslag genomen worden.
2. Indien de aanhouding plaats vindt op Bonaire, Sint Maarten, Sint Eustätius of Saba, wordt de aangehoudene zo spoedig mogelijk naar Willemstad overgebracht.
3. Indien de aanhouding plaats vindt op Aruba kan de aange-

houdene naar Willemstad worden overgebracht indien zulks zijn verhoor door het Hof van Justitie zou bespoedigen.

Artikel IV

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1986.

Lasten en bevelen, dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen en in het officiële publicatieblad van Aruba zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State van het Koninkrijk.

Lech, 28 december 1985

BEATRIX

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
F.Korthals Altes

DE MINISTER VOOR
NEDERLANDS-ANTILLIAANSE ZAKEN a.i.,
G.W.M. van Aardenne

NOTA VAN TOELICHTING

Deze algemene maatregel van rijksbestuur bevat een aantal aanpassingen welke als gevolg van het verkrijgen van de status aparte door Aruba ten behoeve van de toepassing van het voor de Nederlandse Antillen en Aruba geldende uitleveringsrecht dienen te worden tot stand gebracht.

Dit uitleveringsrecht wordt beheerst door het Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit, zoals dat na de wijziging van het Curacaosch Uitleveringsbesluit 1926 (P.B. 1926, 61) ingevolge het besluit van 21 augustus 1981, nr. 80 (P.B. 1981, 293) is komen te heten.

Omdat ingevolge de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba de inrichting van de rechterlijke macht alsmede het door de organen van de rechterlijke macht toe te passen procesrecht eenvormig geregeld dienen te zijn, is er alle reden een voor de Nederlandse Antillen en Aruba gezamenlijk geldend uitleveringsrecht te laten bestaan. De toelaatbaarheid van uitleveringsverzoeken met betrekking tot personen zal immers, ongeacht of zij in de Nederlandse Antillen of in Aruba worden aangetroffen, door het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba worden beoordeeld. De ondergetekenden zijn van mening dat het bestaande Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit kan blijven dienen als rechtsgrondslag voor de behandeling van tot de Nederlandse Antillen of Aruba gerichte verzoeken om uitlevering. Het is de strekking van artikel I van de onderhavige algemene maatregel van rijksbestuur zulks te formaliseren. Dat dit bij algemene maatregel van rijksbestuur dient te geschieden, vloeit voort uit het bepaalde in de artikelen 3, eerste lid onder h, 14 en 57 van het Statuut voor het Koninkrijk.

Afgezien van de straks nader toe te lichten begripsinterpretaties, die een probleemloze toepassing van het bestaande uitleveringsbesluit beogen, ongeacht of een verzoek om uitlevering tot de autoriteiten van de Nederlandse Antillen of tot die van Aruba wordt gericht, is er ook reden om een substantiele wijziging in dat besluit aan te brengen, welke rechtstreeks uit het verkrijgen van de status aparte door Aruba voortvloeit. Die wijziging betreft artikel 9.

Met het hier voorgestelde besluit beogen de ondergetekenden de omvang van de aanpassingen tot een minimum te beperken. Er is

van afgezien het bestaande uitleveringsbesluit geheel te herredigeren. Het gaat uiteindelijk om een procedurele regeling, die primair toepassing moet krijgen door rechterlijke en andere overheidsinstanties, die naar het voorkomt heel wel uit de voeten kunnen met de interpretatieregels, zoals die in het onderhavige besluit worden gegeven.

Er is voorts van afgezien om in de considerans van het onderhavige besluit te verwijzen naar de Staatsregelingen van de Nederlandse Antillen en van Aruba. De Staatsregeling van Aruba zwijgt over de uitlevering. Wel is verwezen naar artikel 48, derde lid, van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba, omdat daarin wordt gesproken over de taken, opgedragen aan het Gemeenschappelijke Hof van Justitie bij onder andere algemene maatregel van rijksbestuur. Een voorbeeld van een dergelijke maatregel vormt het Nederlands-Antilliaans Uitleveringsbesluit.

De in artikel II voorgestelde interpretatiebepalingen zullen goeddeels voor zichzelf spreken. In punt d is een afzonderlijke voorziening getroffen met het oog op artikel 21 van het uitleveringsbesluit. Dat artikel heeft immers geen betrekking op de figuur van uitlevering, zodat in dat verband niet gesproken kan worden van een opgeëiste persoon, doch op een andere vorm van internationale rechtshulp in strafzaken, bestaande uit het tijdelijk ter beschikking stellen van gedetineerden ter confrontatie of tot het afleggen van verklaringen in het buitenland.

Uit punt e blijkt dat in het licht van de gezamenlijke bevoegdheden van de procureurs-generaal van beide landen tot de behandeling van zaken voor het Gemeenschappelijk Hof van Justitie als voorzien in artikel 62 van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba, ook in onderling overleg een werkverdeling tussen hen kan worden getroffen voor het optreden van het Hof in uitleveringszaken. De verantwoordelijkheid voor de (voorlopige) aanhouding van opgeëiste personen komt echter uitsluitend toe aan de procureur-generaal van het land waar de opgeëiste vreemdeling wordt aangetroffen.

Als gevolg van het verkrijgen van de status aparte van Aruba dient artikel 9 van het uitleveringsbesluit te worden gewijzigd. Er is immers geen grond meer voor het voorschrift dat een aangehoudene zo spoedig mogelijk naar Willemstad wordt

overgebracht, wanneer zijn aanhouding op Aruba zou plaatsvinden, zoals het tweede lid nu nog voorschrijft. Ook het eerste lid kan in de bestaande formulering niet gehandhaafd blijven. De wijzigingen die in dit opzicht in het nieuw voorgestelde artikel 9, eerste en tweede lid, worden aangebracht, mogen voor zichzelf spreken. Het nieuwe derde lid is geschreven vanuit de gedachte dat het Gemeenschappelijk Hof van Justitie zowel op Curacao als op Aruba zitting kan houden en dat bij de positie van dit college als aan de beide landen gemeenschappelijk orgaan, geen voorschriften passen die het zouden verplichten bepaalde zaken op Curacao te behandelen en andere op Aruba. Uitleveringszaken zijn naar hun aard spoedeisend. Het lijkt dan ook denkbaar dat het onder omstandigheden de voorkeur verdient een op Aruba aangehouden opgeëiste persoon voor zijn verhoor door het Hof naar Willemstad over te brengen, en niet de komst van het Hof naar Aruba af te wachten. Daartoe biedt het nieuwe derde lid de gelegenheid.

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
F.Korthals Altes

DE MINISTER VOOR
NEDERLANDS-ANTILLIAANSE ZAKEN,
J. de Koning